

„Když se chce, tak to jde,“ říká na výzvy Mgr. Dalibor Zdobinský, a podle toho také funguje i škola, kde dělá ředitele!

Malá škola s velkým srdcem...

Petra Bittmanová (Oliveriusová), autorka rozhovoru, foto autorka a SŠ řemesel.....

Kavárna K je pro mne v Mnichovicích něco jako oáza. Perfektní káva, příjemná atmosféra, krásné prostředí, dětský koutek, milé tváře – a ty dobroty! Slané i sladké! Co víc si může člověk přát?! Kavárnu spravují studenti za podpory zaměstnanců Střední školy řemesel v Kunicích. Servis zde skutečně neodbývájí, ke kávě za opravdu lidovou cenu dostanete vodu, a dokonce malou sladkou pozornost, která nikdy neujde zájmu ani mé dcery! Vše přinesou studenti s úsměvem na tváři. A je vidět, že to dělají s radostí. Ale abychom se dostali k jádru pudla, jak se říká.

Škola je situovaná na romantickém místě, na samotě mezi Dolní Lomnicí a Všešimy. S ředitelem Mgr. Daliborem Zdobinským jsme se sešli právě ve školní kavárně. Pan ředitel působí mezi studenty velmi kamarádsky, se všemi se osobně zná a nedělá mu problém se s žáky například obejmout. Jeho práce nezahrnuje pouze administrativní činnost. Protože oplývá sportovním duchem, odstraňoval například v prosinci osobně ze školy rampouchy a v létě pročišťoval školní zahradu. Říká, že práce rukama je důležitá jak pro mysl, tak pro fyzickou zdatnost všech. Spoustu zkušeností načerpal i během poznávacích cest na Novém Zélandě, kde strávil rok svého života. Zaujal ho tam místní systém ochrany přírody a to ho velmi inspiruje v mnoha věcech, které aplikuje ve škole. Ta má mimo jiné titul Školy udržitelného rozvoje. Další den otevřených dveří pořádá škola právě v lednu.

Osobnost: **Mgr. Dalibor Zdobinský, 45 let**

- > pochází z Prahy
- > je ženatý, má tři děti
- > zaměstnání: ředitel speciální Střední školy řemesel Kunice
- > vystudoval v rámci Univerzity Karlovy tři obory: fakultu tělesné výchovy a sportu, speciální pedagogiku a management na pedagogické fakultě
- > záliby: sport (lyžování, běžkování, cyklistika, volejbal, beach volejbal), příroda

► Jak dlouho jste ředitelem kunické střední školy a jaké práce předcházely ředitelování?

DZ: Ředitelem této střední školy jsem pátým rokem, takže mi brzy vyprší šestileté funkční období. Předtím jsem pracoval v podobné škole na Vyšehradě, ale ne jako ředitel, ale jako učitel. Předtím jsem například působil ve věznici na Pankráci a v diagnostickém ústavu pro mládež, to byla taková těžší práce, pomáhat někomu, kdo o to až tolik nestojí. Tady je to lepší v tom, že žáci mají zájem, zaslouží si to a já cítím, že to má smysl, že jsou za mé rady do života studenti vděční a na směřování do života si váží.

► Proč zrovna Kunice, když dojíždíte z Prahy?

DZ: Do školy převážně jezdím vlakem a od nádraží běhám nebo v létě jezdím na kole. To prostředí se mi tu moc líbí. Je to tu kopcovité a velmi rozmanité. A škola je v přírodě, to je moje! Nemáme souseda, našimi sousedy jsou les a louka. O ekologii se dbalo již před mým působením zde,

hledal jsem různé cesty, jakým žáky vést. Například jsme spolupracovali se společností Člověk v tísni v programu Active Citizens. Děti si našly problém, který řešily. Jednaly se starosty a úřady o daném problému, kterým byly konkrétně černé skládky. Projekt završila zahradní slavnost, kam jsme pozvali i ostatní školy. Dále děláme například workshopy s ekologickou tematikou.

„Nemáme souseda, našimi sousedy jsou les a louka.“

► Jaké změny nastaly během Vašeho pětiletého působení na škole?

DZ: S floristy a školním psychologem jsme postavili skleník. Rapidně, téměř o 100 %, jsme navýšili počet žáků. A zařídilo se s Ropidem, že linkový autobus v určité časy svezde a odveze naše studenty, zastávku máme přímo u školy. Stačilo se jen na správných místech zeptat a oni nám vyhověli.

Další věcí je právě Kavárna K v Mnichovicích. Našli jsme prostory, uvažovalo se o Velkých Popovicích, Kunicích a Mnichovicích, kde to nakonec vyšlo. Mnichovická škola tu měla výdejnu jídelny, a když postavili novou moderní jídelnu a zde končili, řekli nám o tom, a my jsme toho využili. Loni kavárna fungovala zkušebně a od letošního roku fungujeme naplno.

► Kolik podobných škol v okolí je?

DZ: Paragrafová škola (zřízená podle § 16 odst. 9 školského zákona) je ve Středočeském kraji pouze jedna, a tou je naše škola. Dochází k nám děti s podpůrným opatřením od třetího stupně, které jsou opravdu takto diagnostikované z pedagogicko-psychologické poradny. Naše škola je pro děti s poruchou učení a lehkou mentální dysfunkcí, což zahrnuje například oslabený intelekt či poruchy autistického spektra, kterých z nějakého důvodu přibývá. Jde o tzv. „éčkové obory“, což jsou tříleté obory bez maturity zakončené

výučním listem, ty jsou pro děti s poruchami učení. Dále jsou školy s „háčkovými obory“, které jsou těžší a navštěvují je děti s poruchami chování. Bohužel agresivní nebo chroničtí lháři u nás většinou nedostudují, protože je to chování samo dožene. Proto je dle mého dobré, aby se oddělili studenti s poruchami chování od žáků s poruchami učení nebo mentálním oslabením. Dnešní politika je chce ale slučovat.

► Jaké nabízáte obory?

DZ: Největší zájem je o obor cukráře, to je velmi atraktivní obor, dále máme obory kuchař, prodavač, pečovatel a květinář-florista. Všechny našich pět „éčkových oborů“ je bez přijímacího řízení, ale každý, kdo chce do naší školy, podstoupí osobní pohovor, abychom také určili, zda se na daný obor hodí, případně to se studenty a jejich rodiči doladíme.

► Kolik dětí školu navštěvuje a kolik z nich dojíždí?

DZ: Děti je kolem 80. Na internátě je zhruba 40 dětí. Bohužel nemůžeme ubytovat všechny, takže to závisí na době a vzdálenosti. Mezníkem je zhruba 45 minut cesty do školy. Máme například dva kluky z Mladé Boleslavi, jednoho kousek od Poděbrad. Dále děti z Benešova. Zkrátka odkudkoli.

► Jaké je školné, co zahrnuje internát a kolik máte zaměstnanců?

DZ: Studium je zdarma, internát stojí 2 200 Kč/měsíc včetně jídla a péče našich vychovatelů po konci vyučování. Celkem máme 25 zaměstnanců, z toho 22 učitelů. Internát je velmi plánovaný. Máme i propracované tematické plány ohledně prevence. Pracujeme s programy, které se týkají alkoholu, drog, sexuálně přenosných chorob, šikany, kyberšikany, krádeží a tak podobně. Na výkendy se děti vrací domů.

„Stačilo se jen na správných místech zeptat a oni nám vyhověli.“

► Jak se u vás střídá teorie a praxe?

DZ: Většina škol má týden výuky a týden praxe. U nás jsou dva dny výuky a tři dny praxe. Apeluje se tedy více na odborný výcvik, na praxi. K nám jdou děti, které měly většinou na základní škole asistenty, ti na paragrafových školách nejsou, ale ze své podstaty jsou tu menší kolektivy. 14 dětí je ve skupině na všeobecné předměty a na odborný výcvik jen 7. To, že každý nemá svého asistenta, vede děti k větší samostatnosti, což je dobré pro následující zaměstnání.

► Jak studium na kunické škole žáky posune?

DZ: Na studentech je opravdu vidět, že se během studia posunou hodně. Nastoupí jako děti a po vystudování jsou to soběstační, dospělí lidé. Někteří studenti jsou ze sociálně slabých rodin, nemají moc velké sebevědomí a naše škola je vede k tomu, aby si věřili, a to děti opravdu hodně posune.

► S jakými organizacemi spolupracujete?

DZ: Spolupracujeme například s říčanskou neziskovou organizací Cesta integrace, kam dochází studenti po vyučování a pracují na seberozvoji skrze různé aktivity. Zjišťují, co je pro jejich život důležité, a mají spoustu akcí. Cesta integrace dojíždí pravidelně každý čtvrtek i k nám a sociální pracovníci dělají společenské aktivity. Pomáhají dětem, jak si třeba něco vyřídit na úřadech, když v tomto případě není podpora v rodině.

► O rodičích je to asi také hodně, že?

DZ: Ano, mají na děti obrovský vliv a někdy to není jednoduché. S cestou integrace jsme měli různé konzultace a je potřeba mluvit nejen s dětmi, ale i rodiči, což starší generace nezná. Například pomoc psychologů dříve neexistovala nebo byla trochu zatracovaná. Nyní se nám podařilo získat na pomoc psychologa podporu z grantu. Což bychom rádi propojili i v té souvislosti rodič-dítě.

„Apeluje se tedy více na odborný výcvik, na praxi.“

► Vaše škola je nesmírně aktivní, pořádáte akce pro mateřské a základní školy?

DZ: Pořádáme pro děti z MŠ a ZŠ hry s přírodní tematikou. Hodně spolupracujeme se ZŠ Mníchovice. Dále také jezdíme na exkurze po jiných školách, od kterých čerpáme informace. Jezdíme ve Středočeském kraji, Jihočeském, Pardubickém i Praze.

► Jaké je uplatnění vašich dětí po škole?

DZ: Někteří děti potřebují větší socializaci a je jim u nás nabídnuto další studium jiného oboru, pokud to jen trochu jde. Jinak ale děti hledají zaměstnání a my se jim snažíme maximálně pomoci. Děti, které mají invalidní důchod, mají větší šanci, že je někdo zaměstná, protože kdo zaměstná invalidního důchodce, má úlevy na dani a prostředky ze státní kasy. Děti někdy po přezkoumání o invalidní důchod přijdou a pak je hledání zaměstnání složitější. S dětmi po škole jsme v kontaktu, pracují v různých potravinových řetězcích, restauracích, velkoobchodech i jídelně v mnichovické ZŠ.

► Dost aktivní je škola i na sociálních sítích, kdo je spravuje?

DZ: Dříve než jsem nastoupil, spravovalo Facebook pouze vedení školy. To se změnilo a zapojují se i studenti pod vedením Barbory Lupínkové, která učí i děti, jak pracovat se sociálními sítěmi. Studenti v dnešní době sociální sítě ovládají perfektně. Facebook, Instagram i TikTok. Naše paní zástupkyně je nejmladší ze sboru a ke studentům má v tomto ohledu nejbližší, takže úzce spolupracují, čímž bych Báře Lupínkové rád poděkoval.

► Na vašich studentech je vidět zájem a nadšení, čím to je?

DZ: Se studenty probíráme spoustu věcí, mimo jiné i to, že se nemohou nechat celý život živit rodiči. A jaký rozdíl je v tom, skončit základní

vzdělání, oproti tomu, když máte po studiu na naší škole v ruce výuční list. Ti žáci to většinou chápou a uvědomují si to. Ale je i malé procento žáků, kteří končí ve třetím ročníku před dokončením, což je velká škoda.

„Děti jsou naším lakmusovým papírkem, na nich se naše práce odráží, co nemají v hlavě, mají v srdci.“

► Musím se zeptat, jak vznikl název Kavárny K?

DZ: Samozřejmě ho vymysleli studenti. Říkají: „Jdeme do Káčka“ a myslí do Kunic. I naše logo je písmeno „K“, které je sestaveno z našich studentů a rodičů. Jedná se o fotografii ze začátku školního roku vyfocenou z ptáčích perspektiv. Všechno se to propojuje, kavárna, káva i Kunice, to „K“ je typické pro vše, co nás zahrnuje.

► Je vidět, že jak studenti, tak vyučující u vás jsou stále dobře naladěni a práce je baví, a to nejen v kavárně. Co je klíčem?

DZ: Jednak je to o kolektivu, který je u nás dobrý. Hrozná záležitost na tom, jak chodíte do práce, s jakou náladou, a když je dobré klima, tak se dobře pracuje. Děti jsou naším lakmusovým papírkem, na nich se naše práce odráží, co nemají v hlavě, mají v srdci.

► Máme tu nový rok, co byste poradil nejen svým žákům, ale i našim čtenářům?

DZ: Do nového roku běžte s dobrou náladou a užívejte si i maličkých radostí.

Pane řediteli, děkuji Vám za rozhovor, byla radost poslouchat, jak vaše škola funguje a co všechno jste jí dal. Doufejme, že se stejným směrem bude ubírat i dál a že se i ostatní školy tou vaší inspiroují.

Kontakt

Střední škola řemesel Kunice

K Učilišti 18, Všešimý, 251 64 Kunice

E: info@ssrkunice.cz / www.ssrkunice.cz

A vám, milí čtenáři, děkuji, že mé rozhovory již rok čtete, a přeji vám vše dobré do roku 2024. ■